

متن پرسش

با سلام: استاد بنده بدجور غرق گناهم و هرکاری می‌کنم که از بند گناه رها شم نمیشه، یعنی تصمیم می‌گیرم اما دوباره فوراً به گناه آلوده میشم، احساس می‌کنم چون طرز تفکرم درباره گناه و اثرات گناه و لطف و غضب الهی غیر واقعی هست راحت گناه می‌کنم و مطمئنم که خدا میبخشه و...، نمیدونم چطوری نگاهم را به آثار و مضرات شوم گناه عوض کنم که دیدم نسبت به آثار شوم انجام گناه واقعی بشه، اما به چیز رو که خوب فهمیدم گناه باعث قوی شدن وهم و خیالات و کمرنگ شدن عقل و قلبم میشه و این رو با تمام وجود درک کردم، مشکلی که دارم اینه که زیاد به خدا حسن ظن دارم یا بهتره بگم حسن ظن غیر واقعی دارم، جوری که فکر می‌کنم هر گناهی بکنم خدا میبخشه، در کل میدونم خطاکارم میدونم به جای کارم میلنگه میدونم اشکال در عقیده و طرز تفکر خودمه، اما نمیدونم چطور خودم و عقیدم رو تغییر بدم و طرز تفکر رو واقعی کنم که دیگه سمت گناه نرم و شیرینی گناه برام تبدیل شه به تلخی زهر و بفهمم که با گناه چه چیزهایی که از دست میدم، لطفا بنده را راهنمایی کنید تا بتوانم دیدم را نسبت به آثار گناه و محرومیت‌هایی که از انجام گناه گریبان گیرم میشه واقعی کنم، به چیزی هم که در مورد خودم فهمیدم اینه که خوف خیلی بیشتر روی من تاثیر داره تا رجاء، مثلاً احادیث و روایات که جنبه خوف آن زیاد است بیشتر روی نفس من تاثیر داره تا روایات و احادیث دیگر با تشکر التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در نظر داشته باشید که با ارتکاب گناه به هر شکلی که باشد از رسیدن به برکات فوق‌العاده‌ی توحید عقب می‌افتید. همه‌ی کمالات در توحید حضرت حق به شکل جامعیت غیر قابل توصیفی هست و چگونه انسان که معتقد به توحید است راضی می‌شود با لذت‌های محدود زودگذر از آن لذت غیر قابل توصیف توحیدی خود را محروم کند؟ سعی کنید در شرایطی که نفس اماره حاکم نیست شرایط گناه‌کردن را از زندگی خود دور کنید. مثل این‌که اگر فیلترشکنی دارید و یا سی‌دی‌های فاسدی در اختیار دارید، همه را از بین ببرید. موفق باشید